

Sygn. akt I C 1091/13 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Stępniewski
Protokolant:	Karolina Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 maja 2014 r. w Legionowie sprawy

z powództwa P. (...)

przeciwko J. S.

o zapłatę

powództwo oddala.

UZASADNIENIE

P.(...) z siedzibą we W. pozwem z dnia 25 kwietnia 2013 r. wniósł przeciwko J. S. o zapłatę kwoty 2446,83 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania pozwu, wskazano, że dochodzona kwota wynika z nieuregulowania przez J. S. zobowiązań wynikających z zawartej umowy bankowej z G. (...) Bank. P.(...) z siedzibą we W. na podstawie umowy cesji przejął od (...) Bank S.A. prawa do wierzytelności wobec J. S. (k.1-6).

Pozwany J. S. nie odniósł się do twierdzeń powoda, nie stawił się na rozprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19.12.2012 r. (...) Bank S.A. w W. zawarł z P.(...) z siedzibą we W. umowę sprzedaży wierzytelności. Jako przedmiot zbycia w umowie określono sprzedaż Portfela Wierzytelności (w którego skład wchodzi Pakiet A i Pakiet C) zbywcy z tytułu zawartych Umów Kredytu przysługujących w stosunku do Dłużników, przenoszonych na rzecz Nabywcy, zgodnie z postanowieniami umowy. W § 3 umowy określono, że dane wskazane w załączniku nr 1 i załączniku nr 2, stanowiącym wydruk, zostaną dodatkowo sporządzone w formie elektronicznej (płyta CD) opatrzonej hasłem. Hasło zostanie ujawnione Nabywcy w momencie uiszczenia przez niego Ceny (umowa – k. 17 - 19). Do umowy nie został dołączony wydruk.

W dniu 2.04.2013 r. (...) S.A. wystawił pismo skierowane do pozwanego wzywające go zapłaty kwoty 2446,83 zł (k. 20).

W dniu 23.01.2013 r. Starszy Specjalista ds. Koordynacji Windykacji (...) wystawił pismo do pozwanego informujące go o dokonanej umowy cesji wierzytelności (k. 21).

W dniu 24 kwietnia 2013 r. P.(...) z siedzibą we W. wystawił wystawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszy sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej Nr (...), stwierdzający zobowiązanie pozwanego wobec powoda w wysokości dochodzonej pozwem (k. 23)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów złożone do akt sprawy przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 § 1 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Zatem powód powinien udowodnić okoliczności określone w art. 509 k.c. i art. 510 § 1 k.c. dotyczące elementów przedmiotowo istotnych umowy przelewu, jej ważności oraz skuteczności tej umowy. Po myśli art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę (...). Powód wskazał, iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności nabył od Banku prawa do wierzytelności wobec zdefiniowanych w umowie dłużników. Z załączonej przez powoda umowy nie wynika jednak jakie wierzytelności, w jakiej wysokości i w stosunku do kogo zostały na ich podstawie zbyte. Na podstawie załączonych przez powoda dokumentów nie można stwierdzić, iż Bank zawarł z pozwanym jakąkolwiek umowę. Ponadto, podkreślenia wymaga, iż brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, aby pośród zbytych wierzytelności znajdowała się również wierzytelność przysługująca Bankowi w stosunku do pozwanego. Za niewystarczające w ocenie Sądu należy uznać pismo z dnia 2.04.2013 r. skierowane do pozwanego przez (...) S.A. (k. 20), oraz pismo z dnia 23.01.2013 r. skierowane przez Starszego Specjalistę ds. Koordynacji Windykacji (...) (k. 21).

Wskazać należy, iż powód nie przedstawił żadnego dowodu wskazującego z jakiego konkretnie tytułu dochodzona jest przez niego kwota objęta pozwem. Jednym dokumentem przedstawionym przez powoda jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego. W pierwszej kolejności wskazać należy, że załączony przez stronę powodową wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie ma w niniejszej sprawie mocy dokumentu urzędowego. W wyroku z dnia 11 lipca 2011 r., sygn. akt P 1/10, Trybunał Konstytucyjny uznał bowiem, że przepis art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta. Co więcej, ustawą z dnia 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych (Dz.U.2013.777) do art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych z dnia 27 maja 2004 r. dodano ust. 2, zgodnie z którym moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Powyższe oznacza jedynie to, że Powód wystawił dokument, z którego treści wynika istnienie wierzytelności, natomiast brak jest potwierdzenia, iż jest to wierzytelność wobec pozwanego, która jest przedmiotem niniejszego postępowania. W ocenie Sądu powód nie udowodnił istnienia roszczenia Banku wobec pozwanego.

Na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach Sąd był w stanie ustalić jedynie, że w dniu 19.12.2012 r. zawarto umowę przelewu nieokreślonych wierzytelności, jak również, że w dniach 2.04.2013 r. i 23.01.2013 r. sporządzono wezwania dla pozwanego do zapłaty kwoty 2446,83 zł. Nie wiadomo jednak czy wskazana kwota odpowiada faktycznemu stanowi zadłużenia pozwanego, jeśli takie zadłużenie pozwany posiadał. Nadto strona powodowa nie przedłożyła załączników nr 1 i 2 do przedmiotowej umowy cesji, w których zgodnie z umową zawarte były dotyczące wierzytelności będące przedmiotem przelewu. Na marginesie już tylko wskazać należy, że nie przedłożono dowodu nadania pism 2.04.2013 r. i 23.01.2013 r., nie mówiąc o dowodzie jego doręczenia pozwanemu, a nadto brak jest

dowodu wezwania nadanego przez pierwotnego wierzyciela. Tym samym, w ocenie Sądu, strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie istnienia oraz wysokości zadłużenia pozwanego.

Nadto Sąd zważył, iż zgodnie z art. 58 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba, że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Nieważność czynności prawnej, sąd uwzględnia z urzędu w każdym stanie sprawy, jeżeli zachodzą przesłanki nieważności czynności prawnej, przy czym sąd bierze pod uwagę stan faktyczny wykazany przez strony.

Jak stanowi art. 39 k.c jeżeli umowę w imieniu osoby prawnej zawarła osoba niebędąca organem tej osoby prawnej zachodzi nieważność tej umowy. Ciężar udowodnienia faktu, iż umowa zbycia wierzytelności z dnia 19.12.2012 r. została zawarta w imieniu (...) Bank S.A. przez osoby uprawnione do jej reprezentowania w dacie dokonania tej czynności prawnej, obciąża powoda zgodnie z art. 6 k.c. Powód w żaden sposób nie udowodnił w szczególności poprzez złożenie odpowiednich dokumentów, iż umowę przelewu zawarły osoby uprawnione do reprezentowania (...) Bank S.A. jako organ tej osoby prawnej. Dlatego sąd na podstawie faktów wykazanych przez strony uznał powyższą umowę za nieważną na podstawie art. 58 § 1 k.c i art. 39 k.c.

Mając powyższe na uwadze, wobec uzasadnionych wątpliwości co do twierdzeń strony powodowej, orzeczono jak w wyroku.